

De nois interpretatione

Et lisabet interpretat deus meus cognouit. vñ dei mei septima. vel dei mei saturitas. Dicit igitur primo Elisabet. i. deus me cognouit. qz deus ea cognouit. i. suo bñplacito approbauit vel cognouit. id ē toti mūdo cognoscibile fecit. Nel cognouit. i. noticiā sue cognitionis sibi infudit. • z° dicit Elisabet. id ē. dei mei septima. Ipsa enī fuit septima dei. vel qz septē opib⁹ misericordie se exercuit. vel qz nunc ē in septima etate quiescentiū. puentur a tandem ad octauā resurgentia. Nel app⁹ se ptem status in qbus ipsa fuit. Ipsa nanqz fuit in statu virginali. sedo in statu ciugali. tertio i statu viduali qzto in statu actiui. qzto i statu contemplatiuo. sexto in statu religioso. septimo. s. nūc ē in statu gloso. Et hi septē stat⁹ manifeste ostinent i legēda sua vt possit dici de ea qd dicit in Daniele de Nabuchodonosor. qz septē tpa mutent sup eā. • z° dicit dei mei saturitas. De enī eā mirō mō faciauit q repleuit splendore veritatis. dulcedie suavitatis. q vi gōre eternitatis. Unū Augl. i. li. de ci. dei. agēs de ciuitate celesti dicit. In eternitate dei viget. in veritate dei lucet. i. bōitate dei gaudet.

De sancta Eliabet.

Elisabet illustris regis. Hungarie filia nobil genere. sed fide ac religione nobilior. stirpem tā nobilē nobilitauit exemplis. illustravit miraculis. q decora uit grā sanctitatis. quā autor natu re sup naturā qdammō extulit. dū

puella regalib⁹ nutrita delicijs oia puerilia aut oio cōtemneret aut ea dem i dei obsequiū māciparet. Unū liqdo claret tenera ei infantia qnta simplicitate viguit. qz dulci deuotione incepit. Extunc siqdem cepit bonis assuēscē studijs. Ludos spernere vanitatis. successus psperos mūdi fugē. sp i reuerētia dei ee. Cū enī adhuc esset qnquennis in ecclia orādi grā tā sedula pmanebat. vt inde eaz ei sodales. vel ancille vir valerent euellere. Quam cum ancille vel coetanee obseruarēt aliqndo illas causa ludi versus capellā insei qui videbat. vt ex hoc intrandi eccliam oportunitatē captaret. Quā ingrediens genua flectebat aut pavimēto totaliter incumbebat. Et licet literaz periciā non haberet. tamē corā suis oculis ipsa sepe psalteriū expandebat. vt quodammō legere se fingeret. ne velut occupata cā quis impediret. De quoqz cū puellis ad terrā prostrauit ludi specie mensurabat. vt sub tali occasione deo reuerētiā exhiberet. In ludo etiam anulorūm q alij ludis spem totam in deum ponebat. Et ex his que puella paruula lucrabitur. vñ alias peculiater possidebat puellis pauperculis decimas exhibebat inducens eas vt sepe orationem dñicam dicarent q crebro beatā virginē salutarent. Crescens ho per etatem temporis crescebat amplius per affectum deuotionis. Hā beatam virginem dei genitricē in sui patronam et aduocatam q beatum Johannem euangelistam i sue

castitatis custodē elegit. **T**ū enī sin
gule cedula singlorū apłorū noīb'
inschre altari supponerent & qlibz
aliaꝝ puellaz casu libi cedula ḡtū
gentē accipet ista ofone fusa tbus
vicib' cedula vbi nōmen sc̄i Jobis
erat inscriptuz vt desiderabat acce
pit. **N**o quē tato deuotōis ferebat
affectu vt nihil i ei' noīe petētib' de
negaret. **N**e vō mūdi success' sibi
numiū blādiret q̄tioie in reb' p̄spe
ris sibi aliqđ detrahebat. **T**ū enī i
aliqđ ludo sibi p̄spere succederet reli
quuz int̄mittēs dicebat. **M**olo p̄ce
dē. **H**ę p̄t̄ deū reliquū int̄mitto. **T**ū
ad choreas qz a puell' ceterl. aduo
cata cū vnū circuituz pegisset dice
bat. **S**ufficiat nob yn' circuit' iam
p̄t̄ deū alios dimittam'. & sic p̄ ta
lē modū puellas a vanitatib' tēpe
rabat. **V**estimētoꝝ lasciuos v̄lus
sp abhorruit. oēm i his honestatez
dilexit. **C**ertū qz sibi numeꝝ orati
onū indixerat. quē si aln̄ aliqđ occu
patione p̄uenta nō potuisset p̄fice
& ab ancillis lectū ingredi cogereſ
cū celesti spōlo vigilās vigilans sol
uebat. **D**ies qz solennes puella no
bilis tāta deuotiōe colebat vt etiā
manicas sibi v̄sui nlla rōe pateret.
anteqz missaz solēnia complerent.
Chyrothecaz ēt v̄lus in dieb' do
minicis sibi aī meridiem interdixit
volens in hoc & sacre deferre solen
nitati et sue satisfacere deuotioni.
Propt̄ qđ solita erat ad hoc et su
milia p̄ votum se astringere. ne qz
eam posset aliquibus suasionibus
a suo proposito reuocare. **O**fficiuz
ecclesiasticuz cum tanta reuerentia

audiebat. vt cum sacra euangelia
legerent vel sacra hostia cōficeret
manicas si forte consute esset solue
ret. monilia deponeret et cetera ca
pitis ornamenta in humo locaret.
At vbi gradum virginalem prudē
ter rexit et innocenter percurrit. cō
iugalē graduz intrare appellatur vt
pote q̄ ad hec paterno imperio v̄z
gebatur fructum perceptura tricesi
mum que fidem trinitatis seruauit
cum decalogo preceptorum. **C**on
sensit igitur licet inuita in copulam
coniugalem non vt libidini deserui
ret. sed ne patris preceptum conte
mneret. et vt filios educandos ad
dei seruiciuz procrearet. **Q**uamuis
enī fuerit legi thori coniugalis astri
cta. nulli tamen fuit culpe delectati
one subiecta. **Q**uod manifeste con
stat quia in manibus magistri. **C**ō
radi votū emisit q̄ si viro suo mor
tuo eam superuiuere contigeret cō
tinuentiam perpetuam obseruaret.
Suit igitur lantgrauio turingie so
ciata coniugio. prout r̄galis exige
bat magnificētia atqz dispositio or
dinavit diuina vt scilicet mītos ibi
dem ad dei amorē duceret & inculi
tos homines edoceret. **L**icet autē
mutauerit statuz non tamen muta
uit mentis affectum. **Q**uante au
tem fuerit deuotōis et humilitatis
ad deum. quante austерitatis & ab
stinentie ad se ipaz. quante largita
tis et misericordie ad pauperes. ex
his que subiecta sunt aperti' decla
ratur. **N**am in oratione tanti feruo
ris extitit vt etiā ancillas ad ecclē
siā gradu concito preueniret. vt

quasi quibusdam clandestinis ofoni
bus aliquam dei grām impetraret
In nocte ad ofonez sepe surgebat
Rogante eā marito ut sibi parcēt
et quieti alicui corp' donaret. Ordī
nauit at cū qdaz domicella sibi int̄
cetēas magl. familiari. vt si forte so
mno depresso nō surgēt eā pede tā
gēs excitaēt. **Q**uadā vō vice pedē
dñe tangē voluit. h̄ casu i pedē ma
riti impegit. q̄ subito excitat'. rē vt
erat didicit et patientē sufferēs pru
dentē dissimulauit. **E**t vt ofonū sua
rum deo pingue foderet sacrificiū.
Sepē ipm irrigabat abundātia la
chrymaz. q̄s qđem lachrymas sū
debat iocūde et sine aliq̄ indecenti
vult' pmutatione. ita vt sp cū dolo
re fleret q̄ de dolore gaudēt. q̄ hoc
qdā vult' leticia venustaret. **T**āta
se hūilitate sbiecit vt pp̄t dei amore
vilia q̄ abiecta nō spernēt. h̄ hec cū
deuotione nimia exercēt. **N**az infir
mū quendā vultu deformē capitū
setore horribilē in sinu pp̄t r̄clina
uit. et horridos crines tondens. ei'
caput ancill̄ ridentib' lauit. **I**n ro
gationib' sp pcessionē nudis pedi
b'. induta laneis sequebaq̄ in pre
dicationū stationib' int̄ paupercu
las tanq̄ paup q̄ hūilis residebat
In purificatōe p' partū nequaqm̄
se vt cetere gēmis ornabat v̄l vesti
bus deauratis tegebat. h̄ exemplo
intemperate puerpere filiū pp̄t ge
sta is in vlnis ipm ad altare cū ag
no q̄ candela humiliē offerebat. vt
ex his et secul'i pompā ostēderet. et se illibate puerpere cō
founar. **D**einde domum rediens

vestimenta ipsa cū quibus ad ecclē
siā pcesserat alicui paupi mulieri
tribuebat. **A**ccedit quoqz ad sue
humilitatis preconiuз q̄ ipsa liber
tate precellens q̄ dignitate sblātus
cuiusdā viri discreti. l. magistri Cō
radi pauperis et mendici. sed cū sci
entia et religione precipui saluo iu
re matrimonij et oſentiente marito
obedientie se adeo subiecit vt quic
quid ille precipet ipsa cum reueren
tia et multo gaudio adimpleret vt
ex hoc et obedientie perciperet mei
ritum. et domini saluatoris q̄ fact'
est obediens r̄sqz ad mortez unita
rē exemplum. **Q**uadā igī vice
ad quandā predicationem ab ipso
vocata superueniēt Marchionissa
Milnensi impedita nō venit. **O**d il
le egreferens tantam eius inobedi
entiam relaxare noluit donec v̄sqz
ad camisiam expoliatam cū quibus
dam ancillis que culpabiles fuerāt
fortit̄ verberari fecit. **H**ibiqz tan
tum rigorē q̄ abstinentiam impone
bat vt corpus suuz vigiljs et disci
plinis ieunijs et abstinentijs mace
raret. **N**am sepe a viri thoro absti
nens noctes ducebat insomnes vt
ofonibus posset infistere et i absco
dito patrem celestem orare. **C**unqz
somni interpellāt necessitas super
strata tapetia dormiebat. **B**ed cuz
maritus abesset cum sponso celesti
in orationibus pernoctabat. **S**e
pe etiam per manus ancillarum fa
ciebat se in cubiculo fortiter verbe
rari vt flagellatio vicem rependēt
et carnem ab omni lascivia coercēt
Tantam autēz in cibo et potu tem

perantiā et abstinentiā exhibebat
vt in mēsa mariti inter diuersa fer-
culoꝝ genera interdū pane simpli-
ci esset contēta. Magister enī Cōra-
dus sibi iter dixerat ne de cibis ma-
riti quicqꝫ ɔtingeret de quibus sa-
naz ɔscientiā nō haberet. Qđ ipsa
tāta diligētia obfauuit. vt alījs di-
uersis delītis abūdantibꝫ ipsa cuꝫ
ācillis suis cibis grossioribus vte-
retur. Hepe tñ ad mēsaz sedens ci-
bos manu ɔtrectabat. diuidebat
vt ex hoc comedere videret ne sup-
stitionis notaz incurreret h̄ urbani-
tate tali cūctos cōuiuas letificaret.
Quadaz vice cū longi itineris fuis-
set labore dep̄ssa i marito i sibi di-
uersi fuisse tibi oblati vt credebā-
tur de iniustis laboribꝫ ad q̄liti om-
nino abstinuit et nigꝫ paneꝫ i du-
rū in aqua calida madefactū cū su-
is ancillis patienter ɔmedit. Ob h̄
quodā iustos reddit' vir suus sibi
assignarat de q̄bus cū suis ācillis
q̄busdā q̄ sibi ad hec oia ɔstiebat
viuē possz. Hepe at cibos curie re-
spuit et aliquoꝝ viroruz bonoꝝ ci-
baria reqluit. Nec at oia vir su' cū
pacia supportabat. asserēs q̄ h̄ et
i p̄ libent facēt si turbatōez sue fai-
lie nō timēt. Statuꝫ paupertati. in
gla ɔstituta sūmope affcabat vt i
xpo paupi vicē repēderet et mūd'
i ea xprī nil h̄ret. Qua xpt̄ infiduz
cū sola eēt cū ācill' vestimētis se vili-
bus induēs i despecto velo caput
suū op̄ies dicebat. Talē incedā cū
ad statū deuenero paupertatis. Lic̄
at sibi abstinentie frenū iposuerit ta-
ta tñ se libēalitate ad paupes effū

debat vt nllz p̄mi aliq̄ inedia pate-
retur h̄ oibꝫ adeo largissime s̄bue/
niebat vt oēs eā matrē pauperuz
acclamarēt. Septē enī mīc opibꝫ
tota vigilātia isudabat vt regnuz
ppetuo ppetua regnatura p̄cipet.
et p̄nāz bñdictōez cū añdictis ad
dexterā possidēt. J̄pa nācqz nudos
vestiebat. Siqdez vestimēta ipēde
bat paupibus nudis pegrinoꝝ i
paupeꝝ corpibꝫ sepeliendis i pu-
eris baptisandis. Quos quidē pu-
eros sepe de sacro fonte leuabat i
proprijs manibus eoꝝ vestimēta
suebat vt cōpaternitate contracta
eis liberius subueniret. Accidit au-
tez vt cuidā paucule quoddā sa/
tis bonū tribueret vestimētū. Illa
autem videns donū tā magnificū
taz ingenti gaudio est p̄fusa vt ad
terram cadens mortua crederetur
qđ beata Elizabeth vidēs doluit
se sibi tanta dedisse timēs ne sibi fi-
eret causa mortis. sed tñ p̄ ea ora-
uit. et ipsa sanata surrexit. Hepe at
ipsa cū ancillis manibus proprijs
lanam filabat et inde vestimēta fi-
eri faciebat vt ex h̄ et bonoꝝ labo-
rū glōsū fructū recipet i exēplū vē
huilitatis p̄beret i de xprī corporis
laboribꝫ elemosinā deo daret. J̄pa
esuriētes pascebāt. Paupibꝫ enī ali-
mēta p̄bebat adco vt lantgrauiō
viro suo p̄fecto ad curiā Friderici
ipatoris q̄ tūc. Cremonē erat ipsa
oēz ānonā de suis granarijs colle-
git i cōgregatis vñcūqz paupibꝫ
quotidie necessaria eis misstrabat
eo q̄ tunc famēs i caristia valida
immiebat. Et q̄tūcūqz alicui p̄ay

dedisset. diuina tñ virtute tota die illa sufficiebat. Nepe át cū pecunia sibi deficet ornamenta vendebat q̄ pauperibus subueniebat. Multa eē sibi et ancill suis d̄lucuit subtrahē et paupib⁹ reseruare. Ipsa sitiones potabat. Quadā át vice cerui hā paupib⁹ distribuēs cū vnicuiqz sufficientē dedisset inuētū est q̄ vas nullā habuit minutionē. H eandem quā p̄us mensurā seruavit. Ipsa hospicio peregrinos q̄ paupes suscipiebat. Domū enī maximaz s̄b al tissimo castro suo d̄struxēat in q̄ infirmorū magnā multitudinem refo uebat q̄s dieb⁹ singul nō obstante difficultate ascēsus vel descēsus visitas et eis oia n̄caria impendebat et verbis exhortationis ad paciaz inducebat. Et l̄z oēm corruptionez aeris sp̄ egre portauerit. infirmoz tñ corruptiones ppter dei amorez etiā estiuo tpe nō abhorruit. sed remedia adhibuit. velo p̄p̄n capitis tensit et manib⁹ p̄p̄n d̄rectauit. licet ancille talia graui tolent. In eadē quoqz domo pueros pauperū feminazz nutriti cuz sūma diligentia faciebat. q̄bus se tā dulcem et hūilem exhibebat. vt eā oēs matrē vocarēt et domū intrantē cūcī tanqz matrez filij sequerent q̄ an se cateruatim cū sūmo studio colloca rent. Ipa h̄o lapillos coctos diuer si coloris sūc onichinos et anulos vitreos et quedā alia vitrea emi fecerat. vt pueri ludos pueriles i ta libus exercerēt. Que dū i pallio p̄p̄o eq̄tans i castris deferret de ru pe altissima sup̄ lapides ceciderūt.

sed nulla m̄ eis lesio ē inuēta. Ilsa infirmos visitabat. Miseroz enīz cō passio adeo ei⁹ aiaz vendicabat q̄ hospicia eoꝝ diligent p̄qrens eoꝝ solicite visitabat. et eoꝝ camerulas familiariter et deuote s̄intrās. dif ficultate vie nō p̄territa nec lōgitu dñe lacessita. q̄bus et subueniebat i necessarijs. q̄s exhibebat solatōis. Prop̄ qd̄ ex q̄ntuplici ūide ratōe remunerationē accipiebat. s̄ ex dignatione visitationis. ex labore itineris. ex affectu ūpassionis. ex affatu ūsolationis. et ex largitione munieris. Ilsa sepulturas paupeꝝ frequentabat. Nēte nanqz deuota currebat. et pauperū funera q̄ vices. q̄s p̄p̄n manib⁹ fecerat eoꝝ corporib⁹ aptabat. adeo vt velū suum lineum in p̄tes d̄scinderet et cuiusdā paupis corporiculū inuoluēt eoꝝ etiā funera p̄p̄n manib⁹ d̄treccabat. et in ipsoꝝ obsequijs deuota manebat. Inter hec deuotio viri sui est laudāda q̄ licet negotijs multis eſz implicat̄ in dei tñ obse quio erat deuotus. et qz ipse talib⁹ p̄sonaliter intendere non valebat. vxori sue p̄tatem occaserat agendi omnia que dei honorem respicerēt et anime sue salutem afferrent. Cūpiens vero beata Elisabeth vt vir suus in fidei defensione potentie sue arma conuerteret ipsum salubri exhortatione induxit vt ad terrā sanctam pergeret viuitandam. Ubi dū ipse esset Lantgrauius princeps si delis. inclitus. et deuotus fide integrā et deuotide sincera spiritū deo redidit suorum operum fructum

recipiens gloriosū'. Et sic ipa vitu
alē statū cuz deuotione āpletū ne
vidual' otinētie p̄mio fraudare. Sz
fructū lx. p̄ciperet vt pote que deca
logū p̄ceptorum cū sex miscōdie ope
ribus obseruaret. Iherū cum moes
viri sui per totam fuisse turingiaz
diuulgata ipsa tanq̄z dissipatrix et
prodiga a quibusdam vasallis vi
ri sui turpiter et totaliter est electa
vt ex hoc eius patientia claresceret
et paupertatis diu conceptum des
iderium obtineret. Adueniente igit
nocte in domo cuiusdam taberna
rī in loco vbi porci iacuerunt se re
cepit deo gratias mltas agēs. Ho
ra ho matutinali ad domū fratrū
minorum p̄gens rogauit vt p̄ sua
ēbulatiōe dō gratias ageret et Te
deū laudam cātarent. Sequēti igi
tur die domū cuiusdam sui emuli cū
suis puulis iussa est ingredi arto si
bi loco atq̄z exiguo ibidem admo
dum assignato. Que dū ab hospi
te et hospita multū grauaretur pa
rietibus valefecit dicens. Libenter
hominibus valefacerez si eos inue
nirem Compulsa igitur ad locum
priorez redijt et puulos ad loca di
uersa alendos transmisit. Num ve
ro per quandam viaz strictaz luto
p̄fido plenā sup quoſdā lapides
ibidem positos pergeret et vetula
qdam cui iam multa beneficia oti
lerat sup eosdem lapides trāiens
eidem cedere recusaret ipsa in lutū
profunduz cecidit et surgens vesti
mēta gaudens et ridens absterrit.
Post hec autē abbatissa ei' mater/
tera ipsius nimiu paupertati opati

ens ad episcopum bambergensem
ipius auiculū eaz durit. Qui eam
honeste suscipiens caute retinuit in
tendens ipsam sedis nupējs copu
lare. Quod eū ancille q̄ secuz otinē
tiam voverant didicissent et ex hoc
se lacrimis multis afficerent beate
Elizabeth hoc cū gemitu retulerūt
q̄ eas sfortās ait. Confido i dñō
pro cui' amore otinentiā perpetuā
voui q̄ meum p̄positum firmum cu
stodiet et omnē violentiam conte
ret et consilium humanuz dissoluet
et si forte auunculus meus voluēit
me alicui copulare animo dissētiaz
et verbis p̄iter cōtradicā. Et si nul
lum aliud mihi euadendi supueni
ret remedium nasum s̄i p̄prium de
truncarem vt me sic deformē q̄libz
abhorreret. Cum igit de mādato
ipius epi ad quoddā castp̄ inuita
fuisse deducta demoratura ibidez
donec alicui in coniugiu tradētur
et cū ipa suā castitatē dñō cū lacri
mis omendasset ecce dñō disponē
te ossa viri sui de vtramarinis p̄t
bus deferunt. Jussa ē igit ab epi
reduci vt ossib' viri sui occurrere
Ipsa ḡ ossa ab epi cū honorabili
p̄cessione et ab ipa cū mltā duotio
ne et lacrimaz effusiōe suscepta sūt
Que ouersa ad dñz dixit. H̄ras ti
bi ago dñe q̄ i suscepētōe ossiū dul
cis viri mei dilc̄i tui me miserā oso
lari dignat' es. Tu scis dñe q̄ licz
ipm te amātē mltū amaueri tñ ob
tui amoēz ei' p̄ntia libenē carui et
terre s̄cē s̄bstitū destinaui. Et q̄uis
delcabile s̄i eēt adhuc cū eo viuere
tali cōditiōe vt cū ipo paupe p̄ to

tum munduz paupercula mendica
rem. tñ te testez inuoco q̄ ōtra tuā
volūtate vno crimie ipm nō r̄dime
rem nec ad vitā mortalē itez reuo
carē Ip̄m aut̄ et me tue gratie recō
mendo Iez ne fructū centesimum
p̄deret qui p̄fectionē euangelicam
seruantibus dñs qui de sinist̄ a mi
serie ad dexterā glorie transferunt
religiosum habitū induit vestes s.
griseas humiles et abiectas ōtinē
tiā post mortē viri sui perpetuā scr
uans obedientiam perfectaz custo
diens q̄ voluntariā paupertatez am
plectens Mendicādo q̄z hostiatim
ire voluit. sed m̄gr Conrad⁹ nō per
misit Fuit aut̄ eius habit⁹ tam de
spectus vt deferret palliū griseum
pāno alteri⁹ coloris plongatū Ma
nicas etiā tunice ruptas alteri⁹ co
loris panno habuit emēatas Pa
ter vero suus rer vngarie audiens
filiā suā ad tantā inopiam deuenis
se comitē quendaz ad eam misit vt
spaz ad paterna limina reducere p
curaret Qui videns eā tali habitu
decoratā cernensq; eaz sedentē hu
miler q̄ filantem pre confusione et
admiratione exclamans ait Nun
quam filia regis tam vili habitu in
duta fuit nec lanā filare aliquādo
visa fuit Cū vero p̄ sua reductiōe
vehementissime institisset nullaten⁹
adquenit malens cū pauperibus in
paupertate degere q̄z cū diuitib⁹ di
uic̄hs multiplicib⁹ abūdere Ut ve
ro eius anim⁹ totus in deum transi
ret et intenta eius deuotio nullum
impetum haberet rogauit dñm vt
omniū temporaliū sibi ōtemptum

infūderet et suoꝝ filioꝝ dilectionē
a corde suo euelleret et ōtra om̄es
otumelias ōtemptū q̄ ōstantiā lar
giret Fusa vero orōne audiuit do
minū sibi dicente Exaudita est ora
tio tua Que dixit ancillis Exaudi
uit dñs vocē meā qz et omnia tem
poralia vt stercora reputo et de fi
līs meis nō plus qz de aiñs proxi
mis curo et mei ōtemptū et oppro
brium paruipeđo Nihilq; iā aliud
diligere videor nisi deum. M̄gr qz
conrad⁹ sepe sibi molesta et contraria
imponebat. q̄ quas amplius di
ligere videbatur ab eius ōsortio se
pabat adeo vt duas ancillas fide
les et predilectas que a iuuentute
sua secum fuerant enutrite ab ea re
mouēt multis effusis lacrimis hinc
et inde Hoc aut̄ faciebat vir sanct⁹
vt eius volūtatem frangeret et vt
spa suū affectum totaliter ad deuz
dirigeret et ne aliqua ex ancillis p̄
stinaz gloriam ad eius memoriam
reuocaret In his aut̄ omnib⁹ inue
niebat et velox ad obedientiam et
constans ad pacientiā. vt p̄ pacien
tiā animā suam possideret. et per
obedientiā vītrix decoraretur Oi
cebat qz si ppter deū tantū timeo
hominē mortalē. quantū timere de
beo iudicē celestem Ideoq; magi
stro conrado pauperi et mendico
et nō alicui diuini episcopo obedie
tiam facere volui vt omnē occasio
nem temporalis ōsolutionis a me
penit⁹ abdicarē Quadā vice dum
claustrum quarundaz sanctimonia
liuz ab eis obnixe rogata intrasset
non habita licentia a suo magistro

¶ ¶ i

fecit eam taz grauiter verberari vt post tres ebdomadas i ea vestigia verberz apparerent laudabilē potius in ea volens ostentare dñō placabilem obedientiā qz mille hostia rū immolationē Melior enī est obedientia qz victime dicebat aut suis ancillis se et illas solans Hic grāmē fluuiio inuidante deprimit et de crescente erigit sic nos aliqua afflictione adueniente debem⁹ p humiliatē submitti Tassante vero ad deum per spūalem leticiaz eleuari Ta ta se humilitate dephmebat vt nulla tenus admittaret qz ancille sue eam dñam appellarent sed singulari tm ad eam numero loquerent eo modo scz quo inferiorib⁹ loqui solem⁹ Scutellas insuper aliaqz coquine vtenilia lauabat. et ne ab ancillis phibereſ eas ad loca tūc alia trāmittebat. dicebat etiā Si vitā tunc aliam magis despectaz inuenissem spām potius elegissem Teteruz vt cū maria partem optimā possidet sedule contemplationi vacabat In q quidem contemplatione spūalez gratiam habebat scz lacrimas fundere. celestes visiones crebro videret ad amorem alios inflāmare Quādo quidez magis iocūda videbat tūc iocunde deuotionis lacrimas emittebat. ita vt lacrime de vultu eius iocūdo tamqz de fonte serenis sumo effluere viderent ut sunul flēs videret et gaudēs. nunqz in deformitatē vel rugas vultū ex fletu cōuertens. dicebat enī de his que vultū in fletu dissimulando deformat vivet quād dñm deterrere. dent do

mīno quod habent cū iocunditate et hilaritate. Visiones celestes in ipa sui oratione et contemplatione se pe videbat Quadā vero die sacro qz dragesimali tpe in ecclesia existēs sic ad altare oculis defixis intenta manebat acsi ibidem dei presentiā miraret Ubi p magnū spaciū consolata diuina est reuelatiōe refecta deinde domū reuersa duz se pre de bilitate in ancille gremiū appodias set et pro illa per fenestram oculos ad celos desitos attolleret fāta hilaritate vult⁹ eius perfundiā vt ri sus mirabilis sequeret Que cū diu tam iocūda visione letificata fuissz subito in lacrimas est cōuersa Rur sus oculos aperiens pristina iocunditate perfruit. oculosqz claudens pristinis lacrimis irrigat et sic vlcqz ad cōpletorium talibus est diuinis solationibus immorata Cum vero diu tacens nullum verbum penitus emisisset tandem prorumpēs locuta est di. es Ita domine tu vis mecum esse et ego tecum et nunqz volo a te separari Postmodum cū ab ancillis rogarz vt ad dei honorem q ipsarum edificationem quid viderit indicaret illa ipsarum opoz tunitate deuicta ait Idi celum aperatum et Ihesum se ad me benignissime inclinantem vultum ad me serenissimum ostendentem Ego vero de sua visione ineffabili iocunditate perfusa de suo recessu manebā muto merore deiecta Qui mei misertus iterum me sui vultus ostensione et visione letificans ait Si tu

vis esse mecum ego ero tecum Cui
ego responso. Ut me loquentē au-
distis Cumq; rogareſ vt etiā viſio-
nem quā iurta altare vidit expone-
ret Illa respondit Que ibi vidi nō
expedit enarrare qz cū ingenti gau-
dio ibidem fui q dei miranda ſipe-
xi Sepe qz dū in orōne disteret ei
facies mire ſplendebat ita vt ex ei
oculis instar ſolis radij prodibant
Sepe aut ei oratio tanti feruoris
inueniebat ut etiam alios inflama-
ret Juuenē namq; quendā ſeculari-
ter induitū ad ſe vocans ait Vide
ris nimis diſſolute viuere cuz debe-
res creatori tuo feruire Nelles ne
q p te dīm orarem! Et ille Molo-
dīa et id vehementer expoſco Cū
igif ſe orationi deſiſſet et iuuenē ſi
militer p ſe orōni incubere monuiſ-
ſet. Juuenis alta voce clamauit di-
cens Ceffate iam domina ab orōe
ceſſate Sed cū illa attentius oraēt
iuuenis alcius clamans dixit Ceffa-
te dīa q totus deficio et cōburor
Ipe enī tanto fuerat calore ſucceſ-
ſus vt totus ſudans q ſumans cor-
pus et brachia velut amens iacta-
ret Adeo ei ſuccēſus fuerat vt plu-
rimi accurrētes ipm̄q; tenentes ve-
ſtes eius p nimio ſudore madidas
inuenirent et eſtū eius manib; ferre
nō poſſent ipo clamāte ac dicente.
Totus ardeo et oſumor Ut vero
beata Elisabeth orōne ſpleuit. iu-
uenis eſtuare ceſſauit Qui rediens
ad ſeipm et dīa grā illustrat' ordi-
neſ frat̄z minoꝝ ingressus eſt Illa
aut inflamatio ſic oſtenſa. feruorez
orōnuꝝ ſuarū igneū demonstrabat

qui tā valido? ertitit q etiā frigiduꝝ
inflāmauit Sed ille carnalib; affue-
tus et ſpūalib; non ydoneus talia
capere nō valebat Ad ſumuz vero
cumulū pueniens pfectionis ppter
marie contemplationis ocium nō de-
ſeruit marthe officium laboriosum
ſicut ſupra in operib; miſi icordie
eſt oſtenſum Nihilomin' tñ poſtq;
habitum religiosū induit ſedule pie-
tatis operib; deſeruiuit inde pau-
perum curam ſolicite ſemper gerēs
Hanc enī dīs famulā in egenis ſu-
is ſicut Martham hospitam ſuam
quotidie ardentissimā ac indefeffā
habebat que non circa vnu paupe-
rem tñ ſed erga plurimos pietatē
ſuam oſtentabat Naz cum pro do-
te ſua quingentas marcas recipet
partez in pauperes diſtribuit q de
reliquo Marpurch hospitale oſtru-
xit Dopter quod om̄es eam repu-
tabant diſſipatricem et prodigam
et cuncti eam appellabant insanam
Et quia om̄es iniurias nouerat
gaudēter accipere cuncti imprope-
rabant ei q nimis cito memoriam
viri ſui a corde ſuo abiecerat que
taliter exultabat Postq; auez ho-
ſpitale oſtruxit ſervicj ſuorum
ſe tanq; ancillam humilez mancipa-
uit Nam pauperibus tam ſolicta
ministrabat vt eos etiam balneaēt
et in lectis collocās operiret a deo
vt ancillis gratulabunda diceret.
Quam bene nobiscum agitur quia
dominum ſic balneamus et tegim'
In ipo auez pauperum obsequio
tam humiliter ſe habuit q puerum
quendā monoculū et ſcabie pfulū

¶ ¶ z

vna nocte. vi. vicib⁹ p̄r̄j⁹ brach⁹
ad loca necessaria detulit ⁊ pānos
ip⁹ fed atos liben⁹ lauit Quādam
etia⁹ mulierē horribilit⁹ leprosa sepe
abluēt in lecto collocauit. vlcēa ter
gēs et ligās medicamēta adhibēs
vnguesq⁹ p̄scindēs cui⁹ eti⁹ pedib⁹
p̄strata corrigias calciamētoꝝ sol
uebat Ipos at infirmos ad oſellū
onē et cicationez inducēs Et vetu
lā quandā penit⁹ renuentē vbe ca
ſtigat⁹ induxit Cū ḥo a pauperuz
vacabat officio. filabat lanaz de q
dā monasterio ſibi miffā et preciuz
qd̄ inde accipiebat paupib⁹ diuide
bat Cū at p⁹ multā paupertatē quin
gētas marcas p̄ ſua dote ſeptas
paupib⁹ diuidet et oib⁹ ordiate lo
catis. ipa ſuccincta trāſiēs miſtraet
Posita ē lex vt ſiqs i aliqz paupe
rū p̄iudiciū locū mutaet vt itez ac
cipet capilloꝝ ſuoꝝ detruicionez
aliqz ſuſtinēt Et ecce quedā puella
noie ſuſtendūdī ū mira capilloꝝ
pulcritudie pollebat inde trāſitura
aduenit nō vt elemofinā accipet h
vt qndaz ſoroz ſuā infirmā viſita
ret Que cū tanqz legis p̄uaricatrī
ad beatā elisabeth adducta fuſſet
ei⁹ capillos p̄tin⁹ detruicari ſec ipa
flēte et plurimū rēluctātē Cū vero
quidā de aſtātib⁹ eā inoſentē aſſe
rerēt illa ait Haltē decetero nō po
terit cū tāta capilloꝝ ambiſiōe ad
choreas accedē nec cū ill⁹ vaitates
aliqz exerceſt Introgata ḥo puella
a btā elisabeth v̄z aliqñ ſalubris
vite p̄p̄oſtū ſcepifſet r̄ndit q̄ iam
diu aſſūpſiſſet habitū religiōis niſi
tāta fuſſet in ea dilectio in capillis

Et illa. cari⁹ m̄ inq̄t q̄ tu capillos p
videris q̄z ſi fili⁹ me⁹ fuſſz in impiū
ſublimab⁹ Continuo igīt puella ha
bitū religiōis iduit et i hospitali cū
beata eliſabeth degēs laudabilem
vitā duxit Appropinquate ḥo tpe
quo dñs dilecta ſuā de mūdi h⁹ er
gastulo vōre diſpoſuit vt q̄ ſtēpſe
rat regnū mōrlū regnū p̄cipet an
geloꝝ xps ſibi apparuit dices Ne
ni dilecta mea i ppata tibi intra ta
bernacula Dū igīt febre corrępta
decubēt i ad parietē faciē versā te
nēt audita ē a circūſtantib⁹ dulciſſi
mā p̄mē melodiā Que cū ab vna
ancillaꝝ qdā h̄ eſſet p̄cūtata fuſſ
ſet illa r̄ndit Nūcūla qdām int̄ me
et p̄ etē ſe ponēs tā ſauiter cecinit
q̄ me ad canendū ſit̄ p̄uocauit In
ipa at ſua egritudie ſp̄ hilariſ ert̄
tit ac iocūda et nūqz ab orōe cessa
uit Ultima ḥo die ante eius tranſi
tum dixit eis Quid aucture eſſetis ſi
ad vos dyabolus veniret D⁹ pau
lulum vero alta voce quaſi dyabo
lū videns licenciat ip⁹ ſuge trib⁹
vicibus exclamauit. Deinde dixit
ecce appropinquat media nox in q̄
xps naſci voluit et in preſepio re
quieuit. Appropinquate hora ſui
tranſitus ait Iaz tps iſtſt in quo
omnipotēs dñs eos qui amici eius
ſunt ad celeſtes nupcias euocauit.
Post paululū ḥo āno dñi Accrī.
ad extrema horā veniēs dormiuit
in pace Licet aut̄ ei⁹ venerabile cor
pus quatuor dieb⁹ inhumatū iacu
erit nullus tñ fetor ex eo prodibat
h̄ quidā odor aromatic⁹ cūtōs re
ſiſies exalabat Cū i acre audita ē

suaissima melodia. que sic resonabat Regnuz mundi et quod in laudibus virginum canitur. Multus autem ibi fuit clamor pauperum multa deuotio popolorum ita ut alii capillos capitum detruncarent. alii particulas pannorum incidenterent. et hoc pro summis reliquis reseruerent. Eius autem corpus in monumento et positum quod postmodum reduno aro oleo est repertum. Manifestum est igitur in eius transitu quae ipa beata elizabeth fuerit sanctitatis et hoc quo ad auicule modulationem et demonis expulsionem. Illam enim auiculam que intra ipsum parientem se posuit et tam dulciter cecinit. qd etiam ipsa ad cantandum induxit credimus fuisse eius angelum qui fuerat ad sui custodiam deputatus qui eidem eternum gaudium nunciavit. Sicut enim reprobis interdum ante sui transitum revelatur eterna sui dampnatio atque interitus ad maiorem sui confusionem sic electis interdum revelatur eterna sui salutatio. ad maiorem sui consolationem. Ille autem cantus quem ipa protulit fuit immensum gaudiu quod ex tali revelatione concepit. Quod quidem tam immensum extitit ut in corde totaliter capi non poterat sed se per suavitatis vocem manifestauit. Dyabolus insuper si forte aliquod ius haberet ad sanctos etiam morientes accedit. Sz qz in beata elisabet nil iuris habuit ideo turpiter licenciat aufugit. per hoc igitur datur intelligi quante fuerit sanctitatis a qua et dyabolus ter

ritus fugit et cui angelus eternum gaudium nunciavit. Manifestum est secundum quante fuerit mundicie ac puritatis et hoc quo ad odoris era lationem. Quia enim corpore eius omni mundicia et castitate in vita nituit ideo in morte suavitatis odore fragrant. Manifestum est tertio quante fuerit excellente et dignitatis et hoc ad auium et angelorum iubilationem. Illas enim aues que in cacumine ecclie iubilantes et cantantes apparuerunt credimus esse angelos qui a deo missi fuerunt ut eius animas in celum deferrent et eius corpus celestibus iubilationibus honorarent. Sicut enim ad reprobos morientes multitudo conuenit demonum ut eos terrore crucient et eorum animas ad tartara rapiant sic ad electos decedentes multitudo confluit angelorum ut eos confortent et eorum animas ad celestia regna producant. Manifestum est quarto quante fuerit misericordie et pietatis et hoc quo ad olei emanationem. De eius enim corpore oleum emanauit. quia tota in vita sua misericordie operibus redundauit. O quantis pietatis visceribus eius nunc affluit spiritus cuius perfundi oleo inuentum est in puluere iacens corpus. Manifestum est vero quinto quanto apud deum sit meriti et potestatis et hoc per multiplicium miraculorum operationem. Postquam enim de corpore transiit. multiplici eis dominus miraculorum gloria illustrauit. quorum quedam vero breuitatis gratia sunt intermissa.

x x 3